

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a doua după Rusalii - Duminica Sfinților Români



Evangelia Duminicii a doua după Rusalii (Chemarea primilor Apostoli) Ev. Matei 4, 18-23

În vremea aceea, pe când Iisus umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut pe doi frați: pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari; și le-a zis: Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El. Și, de acolo mergând mai departe, a văzut pe alți doi frați: pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, dregându-și mrejele, și i-a chemat. Iar ei, îndată lăsând corabia și pe tatăl lor, au mers după El. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în sinagogile lor și propovăduind Evangelia Împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința în popor.

Reflexii patristice despre postire

„Dacă lumea ar posti, nu s-ar mai face arme, n-ar mai fi războaie, tribunale și închisori. Postul i-ar ajuta pe toți să se înfrâneze, nu numai de la mâncare, ci să izgonească iubirea de arginți, lăcomia și orice vicleșug. Postul ne face asemenea cu îngerii.

Înfrânarea se rânduiește potrivit puterii trupești a fiecăruia. Cu adevărat și de aceasta se cuvine să se țină seama, ca nu cumva, zdrobind cu înfrânarea cea peste măsură puterea trupească, să se facă trupul sleit și neputincios spre sporirea duhovnicească. Pentru că, de ar fi fost bine să slăbim cu trupurile și să zăcem abia vii, negreșit, așa ne-ar fi făcut Domnul de la început. Dar de vreme ce ne-a făcut așa cum ne-a făcut, greșesc cei ce nu păzesc precum este ceea ce a fost făcut”.

(Sfântul Vasile cel Mare)

”Principiul călăuzitor cu privire la hrană este de a nu da trupului spre satisfacerea plăcerii, ci spre îndreptarea slăbiciunii”.

(Sfântul Ioan Casian)

„Cei care se împărtășesc de mâncare din alte motive decât de hrană și tămăduire se vor osândi cu cei care s-au dat desfătării. Dă trupului cele după putere și întoarce toată nevoița ta spre lucrarea minții”.

(Sfântul Maxim Mărturisitorul)

”Cine critică cu amărăciune păcatele altora, acela nu are a aștepta nici o iertare pentru păcatele sale. Căci Dumnezeu ne va judeca nu numai după mărimea păcatelor noastre, ci și după cum am judecat noi pe alții. De aceea Hristos a zis: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați” (Mt. 7, 1).

Așadar, păcatul nostru în acea lume se va arăta nu numai așa cum este el în sine, ci, prin judecata noastră cea aspră despre aproapele, el se va face mai grozav și mai vrednic de osândă. Dimpotrivă, cel domol, cel iubitor de oameni, cel blând micșorează mărimea păcatelor sale. Postul ni s-a dat de Dumnezeu ca leac salvator, prin care să se stârpească păcatul desfrânării și grija lumească să se îndrepte spre activitatea duhovnicească”.

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

Sfântul Ierarh Luca, arhiepiscopul Crimei (serbat pe 11 iunie):

Cum să ne creștem copiii?

Gândiți-vă cât de cumplit este lucrul acesta, **ce răspundere grea purtați înaintea lui Dumnezeu dacă nu vă educați copiii în obiceiurile creștinești.**

„Dar cum trebuie să-i creștem?”, veți întreba.

Așa cum își creșteau copiii vechii creștini, creștinii din primele veacuri. Aceștia îi învățau din cea mai fragedă copilărie cu rugăciunea, cu biserica, cu posturile, cu Tainele bisericești, îi învățau să citească după cărțile Sfintei Scripturi, **niciodată nu-și lăsau copilul să se așeze la masă fără să se roage.** Ei le insuflau copiilor că orice lucru, orice pas al creștinului trebuie să înceapă cu semnul crucii și cu rugăciunea.

Ei se îngrijeau nu doar de educația generală a copiilor lor, nu numai ca aceștia să dobândească înțelepciunea păgânească prin studiul filosofiei, muzicii, artelor. Nu, ci învățându-și copiii, ei se călăuzeau după profunza și sfânta regulă: nefericit să-l socotești pe cel ce știe toate, însă nu știe de Dumnezeu, iar fericit pe acela care știe de Dumnezeu, chiar dacă n-ar ști de nimic altceva.

Să nu credeți că prin aceasta vi se interzice să vă învățați copiii științele lumesci. Nicidecum. Cei mai mari dintre Părinții și Dascălii Bisericii noastre au studiat ei înșiși în tinerețe, cu multă râvnă, toată înțelepciunea științelor și filosofiei. Sfinții Vasilie cel Mare, Grigorie Teologul, Ioan Gură de Aur au fost oameni de mare cultură ai vremii lor. Și copiii voștri trebuie să fie educați, savanți.

Important este, însă, numai ca învățarea și educarea lor să nu se mărginească doar la **înțelepciunea lumescă**, la înțelepciunea acestei lumi, ci ca alături de aceasta ei să cunoască dreptatea supremă și adevărul suprem, să învețe legea lui Dumnezeu și poruncile lui Hristos, să se deprindă cu evlavia permanentă, **să-și amintească totdeauna** de Dumnezeu, de poruncile lui Dumnezeu, de calea lui Hristos.

Atunci și numai atunci nu se vor rătăci pe calea înțelepciunii omenești, numai atunci vor pune mai presus de toate înțelepciunea creștină, cunoștința de Dumnezeu. Așa trebuie să vă învățați copiii.

De tine are nevoie cel căzut și păcătos!

Dumnezeu vrea de la noi bunătate, milostivire față de oamenii nefericiți, slabi, față de cei căzuți și disprețuiți, chiar și față de cei pe care s-ar părea că avem depline drepturi de a-i socoti lepădați: față de hoți, de bandiți, de curve, de ucigași. „Cum așa”, veți întreba, „suntem datori să îi iubim și pe ăștia?” Da, tocmai cu ei trebuie să fim mai atenți, tocmai față de ei trebuie să avem cât mai mult tact în cuvinte, fiindcă ei sunt grav bolnavi cu duhul.

Nu-i așa că față de trupul bolnav avem mai multă grijă și gingășie decât atunci când este sănătos? Ei bine, să știți că și acești nefericiți, pe care noi îi socotim niște lepădați, acești criminali au și ei inimă omenească, îi muștră conștiința, se chinuie. Le este greu să ducă povara lepădării, disprețului și blestemului obșteșc.

Domnul a venit „să caute și să mântuiască pe cel pierdut” (Luca 19, 10) – nu doar pe cei pierduți care-L înconjurau în timpul vieții Sale pământești, ci și pe cei din vremurile următoare, printre care ne numărăm și noi. El stă la inima fiecăruia dintre noi, și bate, și cere cu smerenie să-L lăsăm înăuntru. El Se oprește lângă fiecare dintre noi, ne cheamă pe nume, și ne cheamă la pocăință, și ne mântuiește.

(Sfântul Ierarh Luca Voino-Iasenețkii)

Bucuriile copilăriei lângă tinda Bisericii

Sâmbătă, 9 iunie, Biserica Toma Cozma a fost gazda unui eveniment deosebit din viața a 20 de copii, care au „absolvit” grupa mică din cadrul Grădiniței cu program normal nr 16, Iași: serbarea ce marchează încheierea anului școlar.



Într-un spațiu generos, pus la dispoziție de parohie în imediata vecinătate a Bisericii, cei mici au prezentat, cu emoție, rodul muncii lor de peste an, sub atenta îndrumare a D-nei Educator Codruța Nicolau.

Serbarea, care a cuprins trei manifestări, a debutat



cu un moment de joc de echipă, unde cei mici au putut participa activ, alături de părinți, bunici, frați și surori, la câteva jocuri care testau atenția, coordonarea și logica, activități desfășurate în mod regulat în cadrul grupei, la orele de curs. Cel de-al doilea moment a fost



unul artistic, în care copiii și-au arătat talentul recitând poezii, cântând, dansând, spre deliciul spectatorilor.

continuare în pagina a 3-a

În ultima parte a serbării, au avut loc câteva jocuri de rol, care au oferit părinților nenumărate zâmbete, iar micilor artiști ropote de aplauze.

Serbarea s-a încheiat cu un picnic comun, organizat de părinți în parcul Bisericii Toma Cozma.

Clipele poetrecute împreună în preajma sfântului Lăcaș au fost atât pe placul celor mici, cât și a celor mari: copiii s-au jucat nestingheriți cu mingea pe spațiul verde și au împânzit aleile cu trotinetele, triciclele și alte mijloace de locomoție, în timp ce părinții au socializat și au savurat din bunățile create cu maestrie, de mămicile iubitoare.

Evenimentul, primul de acest gen găzduit de Biserica Toma Cozma, a fost un real succes, iar locația s-a bucurat de aprecierea unanimă a copiilor și a părinților.

Adresăm respectuoase mulțumiri Părintelui Mihai Mărgineanu Mihai pentru sprijin, ospitalitate și organizare.

Constantina Sandu, Președinte al Comitetului de Părinți



Crucea vieții omenеști

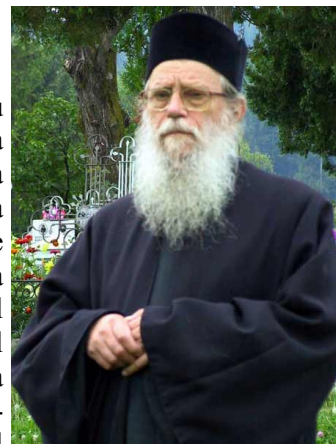
Sf. Ioan Iacob Hozevitul

Un creștin, odinioară,
Tot se căina mereu:
„Grea mai este crucea asta
Ce mi-a dat-o Dumnezeu.
Cum o dau, nu-mi iese
bine,
De neazuri nu mai scap
Și muncesc din greu ca
boul,
Până cad lângă proțap!
Iaca, alții sunt mai leneși
Și trăiesc mai în belșug,
Numai mie (vorba ceea)
boii
Nu-mi mai trag la jug.”
Și ofta creștinul nostru
Și mereu era cărtind,
Nimeni nu putea odată
Să-l audă mulțumind.
Însă, Cel de sus Părinte,
Care-ajută pe mișel,
Căutând din cele sfinte,
Cercetatu-l-a pe el.
A trimis la el un înger,
Noaptea, când dormea
trudit,
Și, luând pe om de mână,
L-a urcat pe deal la schit.
Se făcea că este ziua

Și erau numai ei doi
Între niște cruci frumoase,
Felurite după soi.
Unele erau de aur,
Altele de fier și lemn,
De argint și de aramă,
Fiecare cu un semn.
Zice îngerul atuncea:
„Ia-ți o cruce, care vrei,
Numai potrivește-o bine
Și te-ntoarce la bordei”.
Lacom, el apucă-n grabă
Cea de aur mai întâi,
Încercând s-o tâbârcească
Pe voinici umerii săi.
Dar nu-i chip ca s-o
urmească
Și, privind la ea cu jind,
Se pogoară mai la vale,
La o cruce de argint.
De prea multă strălucire
Nu te poți uita la ea,
Dar, voind el s-o ridice,
Vede că-i grozav de grea.
Se mai uită, iar încearcă,
Până ce își ia de seamă
Să-și aleagă altă cruce,
Tot frumoasă, de aramă.
Dar, în ciuda lui, și aceea
Pentru dânsul este grea...
Cea de marmură mai tare,
Cea de fier cam tot așa.
Lângă ele, mai la vale,
Vede sub un copăcel,

Cruce de stejar, ușoară,
Numai bună pentru el.
O ridică deci și pleacă,
Iară îngerul, pe drum,
Îl întreabă, pentru cruce
Dacă-i mulțumit acum.
„Slavă Domnului,
răspunde,
Tare-s mulțumit cu ea,
Căci, din toate, numai asta
Este după vloga mea!”
Îngerul atunci îi zice:
„Omule nemulțumit,
Pentru crucea vieții tale
Totdeauna ai cărtit!
Astăzi te-am adus, anume,
Ca să-ți fie ție semn,
Că nici una nu poți duce
Decât crucea cea de lemn.
Asta-ți este „Crucea
vieții”
Dată ție de când ești,
Deci lui Dumnezeu dă
slavă
Și de-acum să nu cărtești.
Cele de metali scumpe
Sunt a oamenilor sfinți,
Care sufăr pân' la sânge,
Întru grele nevoinți.
Iară tu, cu sărăcia,
Lesne te vei mântui,
Dacă vei păzi credința
Și răbdând vei mulțumi!

Părintele Arhimandrit Mina Dobzeu a trecut la Domnul



Episcopia Hușilor anunță cu durere și nădejdea Învierii, trecerea la cele veșnice a venerabilului părinte arhimandrit Mina Dobzeu, statornicul mărturisitor al credinței în perioada comunistă și cel care l-a botezat pe monahul Nicolae Steinhardt.

El s-a stins din viață joi, 07 iunie 2018, la ora 14.55, în chilia sa din cadrul mănăstirii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” – Catedrala Episcopală din Huși.

Părintele Mina Dobzeu s-a născut la data de 5 noiembrie 1921, în satul Grozești, județul Lapușna (Republica Moldova). La vârsta de 13 ani a intrat ca frate de mănăstire la Mănăstirea Hâncu. În 1948 este tuns în monahism la Schitul Brădicești, aflat atunci în Episcopia Hușilor, fiind hirotonit ierodiacon în același an. Primește Taina Preoției în 1955.

În perioada 1948-1949 este arestat timp de 11 luni pentru proteste împotriva scoaterii învățământului religios din școală. În 1959 a fost exmatriculat din anul al II-lea de studii (Facultatea de Teologie din București), scos din monahism și condamnat la închisoare pentru atitudinea sa contra Decretului 410/1959, privind desființarea mănăstirilor și reducerea personalului monahal. A fost închis la Galați, Jilava, Gherla și în colonia de muncă din Delta Dunării.

Aflat la închisoarea Jilava, pe 15 martie 1960, Mina Dobzeu l-a botezat în credința ortodoxă pe marele cărturar Nicolae Steinhardt, cunoscut ulterior ca monahul Nicolae Delarohia, autorul celebrului „Jurnal al fericirii”. A ieșit din închisoare în 1964.

Din anul 1969 a fost chemat să slujească Biserica la Mănăstirea "Sfinții Apostoli Petru și Pavel" din Huși, al cărei stareț a fost între anii 1978-1988.

În anul 1988 este din nou arestat, timp de 8 luni, pentru „răzvrătire” și „uneltire împotriva siguranței statului”, în fapt pentru protestele sale materializate în 7 scrisori adresate direct lui Nicolae Ceaușescu, cu privire la morala poporului român și la ateismul adus de comunism.

După reînființarea Episcopiei Hușilor (în 1996), între anii 1996-2002, a îndeplinit funcția de consilier cultural-misionar la Centrul Eparhial Huși.

Sursa: <http://episcopiahușilor.ro>

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduț, tel. 0729 935 888

Colectiv redactional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sirghie, Valentin Burlacu, Răzvan Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Bogos, Mihail Afloarei, Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghită, Raluca Negrea, Dan-Andrei Morteci, Mădălina Teliban

Administratori site parohie/pagină facebook:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Picătura de înțelepciune:

Cele zece căni de vin

Undeva, într-un sat sărac din îndepărtata Japonie, trăiau mai mulți oameni în vîrstă, iar viața lor se împărțea între munca la cîmp și discuțiile pe care le purtau cînd vremea era prea rece pentru a munci.

Așa că zece bătrîni singuri din sat s-au decis să sărbătorească împreună seara Anului Nou, cu o cană de vin cald în mînă, ca să se bucure de povești și de vorbe de duh.

Dar cum niciunul dintre ei nu avea suficient vin pentru a le da tuturor de băut, ei au vorbit și au fost toți de acord să aducă fiecare de acasă cîte un ulcior de vin, iar apoi să pună vinul laolaltă într-un vas mare, ca să-l încălzească și să-l bea toată seara împreună.

Zis și făcut. S-au despărțit și, mergînd fiecare spre casa lui, pentru a aduce vinul, fiecare bătrîn s-a gîndit:

“Vinul meu este mult prea bun ca să-l amestec cu vinul lor! Nimeni nu va ști dacă eu nu voi turna în castronul comun vinul meu atît de bun. Nu se va observa nimic și oricum vinul celorlalți va fi destul de bun. Va fi bine așa. Voi duce în schimb o cană de apă.”

Și s-au reîntîlnit bătrînii, în ajunul Anului Nou. Fiecare a adus cu el cîte un ulcior, au turnat conținutul ulcioarelor, cu mare ceremonie, într-un vas mare, pus pe foc, pentru a-l încălzi. S-au pregătit pentru povești și s-au strîns în jurul vasului, privindu-se pe furiș.

Cînd conținutul vasului s-a încălzit, s-au așezat pentru a-și depăna poveștile, dar, cu surprindere au constatat că **fiecare ținea în mînă doar o cană cu apă fierbinte...**

MORALA: Dă primul de la tine, înainte de a te aștepta să primești ceva de la ceilalți

Poveste cu tâlc din Japonia

Program liturgic în această săptămână

◆ Duminică, 10 iunie 2018

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemîncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvîntare de la părintele duhovnic)

18:00 Slujba Paraclisului Maicii Domnului

◆ Miercuri, 13 iunie 2018

8:00 Acatistul Sf. Ap. Toma

8.30 Taina Sfintei Spovedanii

◆ Joi, 14 iunie 2018

18:00 Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina

18.30 - Taina Sfintei Spovedanii

◆ Vineri, 15 iunie 2018

18:00 Slujba Sf. Maslu

19.30 Taina Spovedaniei

◆ Sâmbătă, 16 iunie 2018

07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea Sf. Ap. Toma și Sf. Ecaterina și cu pomenirea morților)

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemîncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvîntare de la părintele duhovnic)

18:00 Slujba Vecerniei urmată de Taina Sfintei Spovedanii.

Cei care, din motive de sănătate, nu se pot deplasa la biserică pentru a primi Împărtășania la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, pot apela telefonic sau ne pot trimite un mesaj pentru a se programa deplasarea preotului la domiciliul solicitantului.